

Phẩm 16: THỌ KÝ ĐẠI BÍ MẬT CHỦ BỒ-TÁT KIM CANG THỦ (Phần 2)

Lúc ấy, các Bồ-tát trong hội đều khởi ý nghĩ như vậy: “Còn bao lâu nữa Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ mới thành tựu quả vị Giác ngộ cao tột? Cõi Phật ấy tên là gì? Bồ-tát thành Phật hiệu là gì? Quyển thuộc viên mãn số ấy bao nhiêu?”

Khi ấy Đức Thế Tôn biết tâm niệm của các Bồ-tát liền mỉm cười; pháp mà chư Phật mỉm cười nhất định là có nhân duyên. Lúc đó, từ mặt Thế Tôn phóng ra vô lượng tia sáng xanh, vàng, đỏ, trắng, hồng, tía, xanh biếc. Các tia sáng ấy chiếu khắp vô lượng, vô biên thế giới đến tận cả Phạm thế, rồi ánh sáng ấy xoay trở lại chỗ Phật vòng quanh ba vòng bên phải rồi nhập vào đỉnh Phật.

Lúc đó Đại Bồ-tát Tịch Tuệ ở trước Đức Phật chấp tay cung kính, dùng kệ vi diệu thỉnh hỏi:

*Như tia sắc vàng diệu vô cấu
Mặt như vàng trắng, thể rạng ngời
Ánh sáng nhật quang xua tăm tối
Thế Tôn mỉm cười vì lý gì?
Tư thế tịch định tương hoa sen
Rống tiếng đại Bi tăng tấn lực
Niệm trí công đức, xông diệu hương
Thiện Thệ liên hoa có sao cười?
Niệm như đèn sáng, định như dầu
Đốt đèn Từ bi phá tam cấu
Ánh sáng diệu tuệ xua tối tăm
Thiện Thệ trí sáng vì sao cười?
Vàng sáng Từ bi, tuệ quán sát
Dứt trừ tam cấu, diệt tối tăm
Tịnh khai mắt trí lợi thế gian
Phật nhật diệu quang có sao cười?
Phật biết ý ba cõi thế gian
Chiếu thấu tất cả tâm trời, người
Mắt hiền Thế Tôn nhìn chúng sinh
Nay đây duyên có Thế Tôn cười?*

Bồ-tát Tịch Tuệ nói kệ xong, Đức Thế Tôn liền bảo Đại Bồ-tát Tịch Tuệ:

–Nay Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ này, vào hiện kiếp ở chỗ chư Phật Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác, cầm chày Kim Cang, thường xuyên cúng dường đem tâm lợi ích giữ gìn chánh pháp. Nay ở trong giáo pháp bí mật của ta xiển dương rộng rãi. Vì vô lượng tất cả chúng sinh mà thành thực căn lành Bồ-đề tối thượng. Trong hiện kiếp này, cho đến cuối cùng ở trong pháp của Đức Như Lai Lô-chí mà nhập diệt, rồi sinh qua thế giới Cực lạc trong cõi của Đức Như Lai A-súc, Đức Như Lai A-súc vì các Bồ-tát mà nói một trăm lễ tám ẩn bí mật. Lúc đó, Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ nghe pháp bí mật ấy rồi, không nhờ gia hạnh mà đã hiểu rõ nghĩa thú, tùy thuận theo lý như thật tu hành. Về sau lại ở chỗ vô lượng, vô số các Đức Như Lai thân gần cung kính tôn trọng cúng dường. Bồ-tát Kim Cang Thủ ở chỗ mỗi Đức Phật ấy, đều tu phạm hạnh hộ trì chánh pháp, rộng vì trăm ngàn ức chúng sinh mà thành thực pháp Giác

ngộ. Về sau quá hằng hà sa số kiếp, viên mãn Bồ-đề pháp phần, rồi mới thành Bạc Chánh Đẳng Chánh Giác, hiệu là Kim Cang Bộ Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn xuất hiện ở đời. Thế giới ấy tên là Phổ tịnh, kiếp tên Thanh diệu. Nay Tịch Tuệ! Thế giới Phổ tịnh, cõi nước của Đức Như Lai Kim Cang Bộ, an ổn sung sướng, trang nghiêm thanh tịnh trong suốt đẹp mắt, trời, người đông đúc, Bồ-tát vô kể, đầy đủ bảy báu, trang nghiêm đẹp đẽ lạ thường. Các thứ bảy báu như vàng bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, san hô, hổ phách và ngọc châu đỏ, bảy thứ báu này được cất chứa cao đến tám bước ở trong thế giới ấy. Đất đai bằng phẳng như lòng bàn tay, mềm mại như Ca-tả-lân-ni, ai cũng thích rờ vào. Dựng tràng phan vi diệu, dây báu đan chéo nhau, hoa báu trời vi diệu rơi xuống khắp nơi, các thứ hương thơm tinh diệu xông tỏa, trong hư không âm nhạc tự nhiên trỗi lên, không có các đường ác và hiểm nạn, thọ dụng tối thắng như cõi trời Đâu-suất.

Lại nữa, thế giới ấy, tùy theo ý muốn mà được đầy đủ cung điện, nhà cửa, vườn rừng, lầu gác, ăn uống, y phục và các thứ trang nghiêm khác, tất cả đều đầy đủ tùy ý sử dụng. Sự thọ dụng này cũng giống như trời, người không khác; các trời, người lòng tin rộng lớn, thâm hiểu trí Phật.

Lại nữa, ở thế giới ấy không nghe đến danh tự của hàng Nhị thừa Thanh văn, Duyên giác. Đức Phật ấy nói pháp thuần nhất thanh tịnh của Đại Bồ-tát, Đức Như Lai Kim Cang Bộ có trăm ngàn Bồ-tát làm quyến thuộc. Người trong thế giới ấy không hoại luật nghi, thọ mạng không giảm, không phá giới hạnh, không mất chánh kiến, cũng không có các hạng người điên cuồng, câm điếc, què, lưng gù, xin ăn, hung ác, tranh đấu, các căn khuyết giảm...; tất cả đều trang nghiêm đầy đủ hai mươi tám tướng thù thắng của trời, người. Đức Phật ấy thọ đến tám trung kiếp, trong khoảng thế gian đó không có trời, người chết yếu.

Tịch Tuệ nên biết! Các việc của Đức Như Lai Kim Cang Bộ là như vậy và còn có vô lượng công đức thù thắng khác. Đức Phật Thế Tôn ấy khi muốn nói pháp liền phóng ánh sáng. Các chúng sinh thấy được ánh sáng này, liền biết Như Lai tuyên nói diệu pháp. Nếu có chúng sinh khởi lên suy nghĩ muốn đến chỗ Phật để chiêm ngưỡng nghe pháp, liền nhờ vào sức thần thông trí lực gia trì của Đức Phật ấy mà liền đến chỗ Phật. Hoặc có chúng sinh tự dùng thần lực để đến chỗ Phật, tức thì đại chúng trời, người đều đến tập hội. Lúc đó Đức Thế Tôn ấy liền bay lên hư không cao bằng trăm ngàn cây Đa-la, tất cả bốn đại châu đều thấy thân tướng rộng lớn của Như Lai. Lại mười phương thế giới đều nghe tiếng thanh tịnh vi diệu của Như Lai phát ra, tất cả chúng sinh nghe đều vui thích.

Lại nữa, khi Đức Như Lai ấy tuyên nói chánh pháp cho các Bồ-tát, không có một chúng sinh nào trái với pháp mà Đức Như Lai đã nói. Các chúng sinh ấy căn tánh đều lanh lẹ hiểu biết nhanh chóng. Lại thế giới ấy không có vua, chỉ có Phật Thế Tôn Kim Cang Bộ Như Lai là Pháp vương tối thượng, tất cả chúng sinh ở cõi ấy không chấp, không ngã.

Lại nữa, nay Tịch Tuệ! Đức Kim Cang Bộ Như Lai ở trong cõi trời, người đó, muốn đi khát thực, thì lúc đó hoặc trời, hoặc người liền thấy Thánh tượng Như Lai đứng ở trước ôm cầm bình bát. Các trời, người ấy thấy thánh tượng rồi, đều muốn dâng thức ăn thanh tịnh lên Như Lai và tùy theo ý muốn mà các dụng cụ để ngồi, nằm và thức ăn trăm vị... thấy đều trang nghiêm đầy đủ. Đức Phật ấy biết đúng thời mà nhận sự cúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

dường. Đức Phật nhận cúng dường rồi, liền rời khỏi nhà trở về Tăng phòng của Như Lai. Các Bồ-tát cũng tùy sự thích ứng mà nhập Tam-ma-địa.

Tịch Tuệ nên biết! Thế giới mà Đức Như Lai kia ở đầy đủ như vậy và còn có vô lượng công đức thù thắng khác nữa, cho nên gọi là thế giới Phổ tịnh.

